

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефон: (201) 434-0237
(201) 434-0807
З Нью Йорку (212) 227-4125
УНСюж (201) 451-2200
З Нью Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 180. ДЖЕРСІ СІТІ ІНЮ ЙОРК. ВІВТОРОК, 19-го СЕРПНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 19, 1980 No.180. VOL. LXXXVII.

ІНДІЯ ОСЯГНУЛА ХАРЧОВУ САМОВИСТАЧАЛЬНІСТЬ

Проблема прохачування 630-мільйонного населення Індії виглядала протягом років не до розв'язання. Постійні імпорти збіжжя й інших харчових продуктів, на думку численних знавців індійських відносин, були єдиним засобом проти голодування мільйонів населення, а навіть голодової смерті. Тим часом індійська агрикультура добилася несподіваного успіху: вже чотири роки до порту Індії не прибували одні корабельні збіжжя, бо країна стала самовистачальною.

До такого збільшення продукції збіжжя добилася Індія завдяки трьом основним засобам: ірригації, штучним навозам, добривам насінню на засів. Завдяки тим трьом допоміжним засобам та працьовитості індійського населення, і послідовній політиці державного планування кожна особа в Індії має забезпечено понад фунт збіжжя на перетворення денно, що разом з іншими харчовими засобами дало змогу переломити прокляття катастрофічного голодування, що тягнулося протягом цілої історії того величезного субконтиненту. Велика частина населення ще не осягає в спожитті визначної за вистачачою норми 2,400

Проходять зміни у керівництві Південної Кореї

Сеул, Південна Корея. — Великі персональні переміщення, які почалися після смерті генерала Парка, що загинув наслідком атентату 26-го жовтня минулого року, тривають далі.

Президент Південної Кореї Чой Кю Га зрештою, щоб генерал Чон Гу Гван міг обійняти пост. Згідно з обов'язковою конституцією обов'язки президента виконує прем'єр-міністр Парк Чунг Гун.

В країні ще далі об'єднує воєнний закон. Парламент закінчив 17-го травня ц.р., коли військова хунта перебрала владу. Парламентові закидають, що велика частина його членів була з номінацій колишнього президента Парка, а тим самим парламент не репрезентує народ.

Вибори нового президента відбудуться в найближчих днях. Президента обирає Національна рада, яка складається з 2,500 членів. Так само Національна рада повинна ухвалити нову конституцію, а після того всенародне референдум має її прийняти, або відкинути. Теперішній конституційний закидають, що вона сформувана під диктат колишнього президента Парка й через те мала багато елементів тоталітаризму, які теперішній уряд згідно з його заявами хоче усунути.

Прем'єр Парк Чунг Гун

В Америці

ПЛАНУВАЛЬНА ЕНЕРГЕТИЧНА КОМІСІЯ настанов на якнайшоршому відкритті ядерних реакторів на так званому трипівному острові біля Гаррісбургу в Пенсильванії. Комісія твердить, що замищення реакторів в неактивному стані більше шкідливе ніж повне їх утримання. Після довгої перевірки члени комісії ствердили, що атомові залишки можна позбутися без жадного ризику для населення.

ІНФЛЯЦІОННА СТОПА, на думку багатьох економічних знавців, не переходить в цьому році 10 відсотків, не зважаючи на підвищення цін на харчові продукти і збільшення витрат на житло. Рівні, у першій половині березня, коли інфляція зростала швидкими темпами і досягла 16 і більше відсотків, економісти думали, що перестане зростати інфляція до кінця 18 відсотків. Речники Уряду твердять, що ситуація поправилася від часу, як ЗСА увели програму заощадження нафти і перейшли на інші середняки енергетики.

В ОСТАННІХ ТИЖНЯХ ЗНОВУ ТРАПАЮТЬСЯ часті перехоплення пасажирських літаків і скеровування їх на Кубу. У четвер, 14-го серпня, п'ять еспанських осіб скеровували великий пасажирський літак "ДС-10" з 223 пасажирями, який летів з Маямі до Пуерто Ріко, на міжнародне летовище в Гавані. Це вже шостий американський літак, скерований на Кубу на протязі одного тижня.

СЛУЖБА ІМІГРАЦІЇ І НАТУРАЛІЗАЦІЇ повідомляє, що поліція мусіла кілька разів втручатися заворушення в таборі для кубинських біженців у Форт МекКой у Вісконсині. Понад 20 вітківців і 4 поліцейські були поранені, заки поліція віддала навісти порядок в районі минулого тижня. Речники переселеного табору заявляють, що заворушення розпочалися із звичайної бійки серед вітківців, у яку були замішані біля 30 осіб. Кілька десятків осіб були припинені поліцією і тепер ведеться слідство у цій справі.

БІЛЛІ КАРТЕР, БРАТ ПРЕЗИДЕНТА Джиммі Картера провів більше як 8 годин в бюрі свого адвоката, відповідаючи на запитання членів спеціальної підкомісії Сенату про його зв'язки з лівійським диктатором Каддафі і отриману ним винагороду від лівійського уряду в сумі 220,000 доларів. Основне переслухання у цій справі відбудеться цього тижня в Сенаті ЗСА. В міжчасі в Джорджії маршал роздав кільком фінансовим інституціям повідомлення, щоб вони вислали своїх представників на переслухання, щоб встановити, чи Біллі Картер не був замішаний в інші фінансові операції, пов'язані з лівійським урядом.

ПАСАЖИРСЬКИЙ ЛІТАК президента Джиммі Картера, званий "Ейрфорс-1", знайшовся був у хвилину небезпечі біля ньюаркського летовища, коли Президент їхав до Нью Йорку на Конвенцію Демократичної партії. Біля Філадельфії літак з президентом Картером на борді знаходився три милі від малого літака типу "Сесна". Погода, однак була добра і летун, маневруючи, зміг уникнути зіткнення. Біля Ньюарку ситуація майже повторилася. Диспетчер летовища побачив, що літак Президента летить проти іншого пасажирського літака. Ще бракувало 15 секунд, щоб настиг був удар, бо обидва літаки знаходилися дві милі один від одного горизонтально і 200 футів вертикально. Пілот на зарядженні диспетчера круто повернув літак вліво і уникнув катастрофи.

У ПОЛЬЩІ СТРАЙКИ РОБІТНИКІВ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Варшава, Польща. — Страйк робітників у Польщі, зоркема в Гданську, Лодзі і Вроцлаві, який охоплює кілька десятків тисяч робітників, продовжується з повною силою, а невдоволення серед робітництва рідше зростає не тільки з приводу релятивно холодного ставлення уряду і партії до вимог робітництва, але також загострення режиму, перериванням телефонічних ліній між страйкуючими містами тощо.

Пресові агентства і окремі кореспонденти інформують, що страйк набирає виразнішого обличчя, особливо від часу, як робітники оформили спеціальний центральний комітет, який репрезентуватиме їх перед урядом і координуватиме акції страйкуючих робітників. Створений комітет, який, як загалом інформують, репрезентуватиме біля 50,000 страйкуючих робітників у 21 фабриках і портах, вже такі першого дня виправозав 16 вимог до уряду, які включають не тільки соціальні, але також політичні справи, наприклад, вимога про звільнення усіх політичних в'язнів, знесення урядової цензури, створення вільних профспілок, свободи релігії та інші вимоги.

Очевидно, усі ці та інші вимоги є явним протиставленням до політики теперішнього диктатора Польщі.

У світі

ІРАНСЬКЕ ПРЕСОВЕ АГЕНСТВО НАРС повідомило, що амбасаді дев'ятих держав — Австралії, Австрії, Фінляндії, Нової Зеландії, Норвегії, Еспанії, Швейцарії і Цивілі — виступили перед іранським урядом з вимогою звільнити американських закладників. Амбасадор, чи шарже д'афер тих амбасад на офіційній зустрічі з представником іранського парламенту Голіатоліслом Гашемі Рафсанджані передали йому письмову ноту, а крім цього відбули з ним розмову, з'ясувавши становище своїх урядів. Амбасадор Еспанії Хавієр Ойраун був офіційним керівником цієї делегації амбасадорів. Після з'ясування поглядів у цій справі представниками дев'яти держав і поставлення йому різних запитів, представник іранського парламенту ані не дав ніяких висновків, ані не з'ясував становища свого уряду.

В НЕВЕЛИКІЙ ПРОСТОРІ РЕСПУБЛІКИ Сурінам, що лежить над берегом Атлантики між Венесуелою і Бразилією, а яка стала самостійною в 1975 році, мав місце військовий переворот. Є це вже другий цього року переворот у цій колишній голландській колонії. Перший мав місце в лютому цього року. Дотеперішній президент Сурінаму Йоган Феррієр уступив, а його наслідник на пості президента, Чін а Сен, подав через радіо, що він став президентом з поручення команданта війська Дайсі Бутера. Державний департамент ЗСА повідомив, що після перевороту наступив в Сурінамі спокій та що причиною перевороту була різниця поглядів на ролі парламенту.

В СТОЛИЦІ РЕСПУБЛІКИ Сальвадор продовжуються вуличні бої, які виникли у зв'язку зі страйком, що його організували комуністичні угруповування разом з іншими діями, а підтримують помірковані демократи. Не зважаючи на прокламацію генерального страйку, майже всі крамлячки в столиці Сан Сальвадорі відкриті. Так само до страйку приєднались тільки частина робітників. Барикади, які страйкарі й їхні узоробні групи побудували на вулицях Сан Сальвадору, дуже швидко усували інші робітники під охороною поліції й війська. Подібний страйк мав місце 24-25-го липня й також скінчився неуспіхом.

АРТИЛЕРІЙСЬКІ ПЕРЕСТРІЛКИ на території Лівану та на його територіальних водах останні посилились до того міру, що в колах обсерваторії ООН та серед дипломатів різних країн, які перебувають у столиці Лівану Бейруті, побоюються, що незабаром може прийти до поселених бойових акцій між ними. Одночасно з тим ізраїльські патрульні вночі кораблі чораз частіше обстрілювали зі сходу, як тільки вони зближались на відстань стрілу від берега. У відплату за те, вони обстрілюють міста і села Лівану.

ПІВДЕННОКОРЕЙСЬКИЙ УРЯД відкинув американські вимоги побирання про дальшу долю арештованих членів опозиції до уряду та застерєження до останніх арештів, що їх переведено після об'єднання верховної влади в державі військовою хунтою на чолі з ген. Чо Ту Гваном. Корейська інформаційна служба видала Комуністичні з докладами даними про судовий процес, який почався проти групи опозиціонерів на чолі з Кімом Дай Юнгом. На процесі, в якому підсудними крім Юнга є ще 23 його прихильники, є 15 обвинувачів, з того десяти найвищих родичів обвинувачених, а п'ять названих судовими чинниками. Після прочитання акту обвинувачення — читання того 146-сторінкового акту забрало цілий день, — процес перервано на чотири дні для уможливлення оборонцям і обвинуваченим докладніше запізняться з ним. Члени родич обвинувачених вказують на цілий ряд тенденційних загострень у відношенні до підсудних.

СПРАВА В. ПОЛОВЧАКА НАБИРАЄ РОЗГОЛОСУ

Нью Йорк, Н.Й. — Справа українського 12-ти річного хлопця, що "вибрав свободу" й радше вітік з дому як мав повертатися з батьками в підсоветську Україну, не сходять зі сторінок преси та з телевізійних екранів.

У п'ятницю, 15-го серпня, знов відбулася в Нью Йорку на телевізійному каналі 4.5 одностороння дискусія тієї справи, яка порушила ряд її засадничих аспектів та навітвила її значення як прецеденту на майбутнє.

В дискусії, крім модератора програми, брали участь оборонець молодого Володимира адвокат Юліан Куляс, колишній відомий суддя у Брукліні, спеціаліст від таких справ, Сай Фрідмен, знатний професор права і експерт таких проблем, тепер уже емеритовний Гаррі Ліпстін та мати негритянка шестеро дітей. Джулія Раджерс.

Адвокат Ю. Куляс річово з'ясував стан тієї справи, навітлюючи її з різних боків, і це та запити модератора стали базою для дальших дискусій. Дискусія у відмінності від попередніх вийшла поза межі формально-правових питань й заторкнула глибокі проблеми дитячої психології, процесу розвитку молодого людини, її потреби на тлі сучасних здобутків гуманістичних наук і суспільних відносин, а проф. Ліпстін підняв й на високій рівень моральних і фундаментальних проблем філософії.

Якщо прагнення свободи є домінуючим в житті людини й народів, а так ми сьогодні це бачимо, тоді повинен вирішувати вільний вибір Володимира. Згідно з харним кодексом СССР, Володимир повинен один з найгірших злочинів відомою повернутися до СССР. Таку відмову кваліфікує советський закон на рівні зі шпигунством, переходом на бік ворога, тощо. А сталінський закон з 1935 року, який до сьогодні не відкликаний, ані не змінений, чи доповнений і повністю обов'язує „Про міри (Закінчення на стор. 3)

Володимир Половчак

це не повинно заважити на рішенні суду? — Такі й тим подібні питання доповняли навітлення цілої справи з формального юридичного боку.

Суддя Фрідмен сформулював зобов'язуючий у таких випадках судовий принцип: „Суд прислуховується до побажань і думок дитини, але вони не конче зумовлюють його рішення, основним вирішним чинником є — добро дитини“.

Публічна дискусія цього ряду проблем, що виникли доквруги справи Володимира Половчака, обняла й советське судівництво й закон, які мали б рішити його долю, коли б його повернуло до СССР. Згідно з харним кодексом СССР, Володимир повинен один з найгірших злочинів відомою повернутися до СССР. Таку відмову кваліфікує советський закон на рівні зі шпигунством, переходом на бік ворога, тощо. А сталінський закон з 1935 року, який до сьогодні не відкликаний, ані не змінений, чи доповнений і повністю обов'язує „Про міри (Закінчення на стор. 3)

Шеф іранської безпеки перебував потайки у ЗСА

Вашінгтон. — Державні чинники у Вашингтоні отримали достовірні повідомлення, що на терені ЗСА недавно перебував шеф секретної служби Ірану ген. Гуссейн Фардуст, та що цілком його побуту була організація акцій для зміцнення виступів іранських громадян на території ЗСА для підтримки аятолли Хомейні та заходи проти його противників.

Якщо вістка про нелегальний побут Фардуста та це й до того з фальшивим папортом на терені ЗСА і його згадані вище акції потвердяться, то це буде один з нечисленних випадків, коли офіційні державні чинники якоїсь держави так поступують і баче характеристикою дивного поведінки та способу думання сучасних привидливих елементів Ірану. Останнім часом лідер Лівії пол. Муммар Каддафі мав безпосереднє відношення до цього роду акцій, з яких численні закінчилися вбивствами його неприхильників, які перебували з різних країн світу. У Вашингтоні також з інспірації іранських урядових чинників американський негр, який працював для дипломатичного представництва Лівії у Вашингтоні, Давид Теодор Белфілд вбив пострілами з пістолі колишнього іранського пресового аташе при амбасаді в Вашингтоні Алі Акбара Табараба, а після вбивства у невідомий дотепер спосіб утік з ЗСА мабуть до Ірану. Чи ген. Фардуст мав якесь відношення до цього вбивства ще публічно не відомо.

Зібрані американськими чинниками інформації потверджують, що ген. Фардуст перебував на терені ЗСА часто, бо тут живе частина його родини й принаймні дві його дочки студіюють у школах одного з п'яти стейтів Нью Інгленд.

При нагоді опублікування інформації у цій справі офіційні чинники потвердили раніші інформації, що іранський уряд не лише дав доручення іранським мешканцям ЗСА організувати публічні виступи для підтримки Хомейні, але й такі фінансував. Слідчі органи ЗСА звернулися за висновками у цих справах до американського громадянина на іранського походження торгівця килимами у Вашингтоні А. Баграма Нагірдіана, але той відмовився дати будь-які відповіді. Нагірдіан є провідником тих іранців в ЗСА, які підтримують Хомейні.

ПРИГАДКА

Пригадусмо всім ВШ Передплатникам „Свободи“, що з днем 1-го червня ц.р. одержують передплатники щоденника, які вислали замовлення і належну передплату „Українського Щоденника“. Для вигоди тих передплатників, які бажають одержувати „Український Щоденник“, але ще не вислали такого замовлення і передплату, поміщено в цьому числі відповідний формуляр, що його можна виписати і переслати виконаного разом з чеком передплати до Адміністрації „Свободи“.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Дві партії — дві платформи

Поза нами конвенції двох політичних партій: Демократичної і Республіканської. Передвиборчі конвенції обидвох партій крім номінування своїх кандидатів на президента і віцепрезидента до недалеких виборів схвалюють виборчі платформи, які правлять за партійну програму на найближчих чотирьох роки, тобто аж до наступної конвенції перед виборами президента. Інших політично-партійних програм, як передвиборчі платформи, обидві партії не мають.

Дуже часто чуємо думку, що між тими двома партіями і їхніми платформами великої різниці немає. Дехто навіть каже, що взагалі між ними різниці немає, що вони обидві, не зважаючи на різні наголоси в платформах, роблять те саме, чи подібне й прямують до тої самої остаточної цілі, а різниці між ними — це тільки різні персональні обсяди керівних постів, різні персональні інтереси різних груп, а вслід за тим різний склад їхнього низового членства.

Можливо, що не раз це було близьке правді. Але не цього року. Цього року дві платформи двох політичних партій — це два різні світи. Цього року розходження в їхніх платформах такі великі, що не раз вони репрезентують діаметрально протилежні вартості й оцінки. Візьмим тільки декілька прикладів з найбільш підставних ділянок і найбільше характеристичних проблем.

Хоч у світовій політиці республіканці й демократи прагнуть миру й заповідають заходи для змирення та утримання, дороги до досягнення цього вони бачать дуже різно. Республіканці підкреслюють konieczність говорити з „позиції сили“, демократи з неменшим переконанням обстоюють, що „людські права є не тільки моральним імперативом, але єдиною твердою й тривалою базою, на якій можна побудувати на правду стабільний світ“. Демократи вважають ратифікацію САЛТ II „вільно потрібним заходом“, для республіканців це дуже сумнівний крок і вони вважають, що це треба добре заставитися, чи до того братися. Для Демократичної партії великим і важливим елементом цілої їхньої системи світової політики є поширення й поглиблення співпраці між ЗСА і КНР, республіканський кандидат на президента волів би ренормалізувати стосунки з Тайванем і хоч у якійсь мірі повернути їх до попереднього стану. Республіканці прагнуть в системі НАТО повернути ті відносини, які були раніше між Вашингтоном і його союзниками, коли Вашингтон наслідком своєї очевидної силової переваги міг переводити свою лінію у всіх або майже всіх, основних політичних рішеннях. Демократи шукають спільної бази в домовленості й гармонізації зусиль, не хestуючи навіть тактичним відступом, як це було недавно зілюстроване зміною позиції Президента ЗСА на вершинній політичній зустрічі у Венеції.

Ще більші розходження в господарській ділянці. Республіканці — прихильники доведеного до крайніх меж концепції „laissez faire — laissez passer“, вони в індивідуальній ініціативі бачать єдиний шанс виходу з теперішньої нелегкої господарської ситуації. На думку демократів, в сучасному світі ця концепція, яка сягає до лібералізму Адама Сміта, сама собою не в силі розв'язати важливих і важких проблем господарського життя. Демократи щораз більше сконцентровані на потреби інтервенції держави в тій чи іншій ділянці, чи в поодиноких випадках. Кандидат Республіканської партії до президентських виборів Роналд Реген постулював негайне зменшення податків в небувалій висоті, бо аж до 30 відсотків, а Картер категорично протиставляється тому, вважаючи, що це було б могутнім поштовхом для поглиблення інфляції, підвищення дефіциту державного бюджету і не дало б того, що найбільше потрібно, тобто збільшення динаміки господарського життя. Обидва кандидати бажать баланс державного бюджету, але Картер не хоче цьому посвятити суспільної служби та допомогти убогім елементам суспільства, Реген готовий консеквентно скорочувати т. зв. велфар, допроваджуючи його до мінімального стану.

Так само обидва кандидати й обидві платформи різняться глибоко в розумінні й обсязі функцій федерального й стейтських урядів. Для Картера очевидною потребою є змінювати органи федеральної адміністрації, без його постійного персонального, не раз зовсім неконтрольованого росту, для Регена очевидною вимогою є постійне обмежування федеральних установ і передавання їхніх функцій стейтським установам.

Особливо характеристичною проблемою, яка знайшла своє яскраве відображення в обидвох платформах, це постава до ЕРА, закону про повну й неоспорену рівноправність жінок в ЗСА. Всі в ЗСА — республіканці й демократи — є за рівноправленням жінок, але республіканці мають стільки різних зумовлень до цього, що це негативно відбилося на формулюванні їхньої постанови в цій справі у їхній платформі, а демократи широким фронтом і беззаперечно підтримали її.

Отже на правду обидві партії дали нам дві зовсім різні платформи.

(ТМЛ). — Сьогодні у Советському Союзі немає спеціального соціологічного журналу, щоб трактував соціологічну тематику; суспільнознавча дослідження перебуває в стадії підготовки, обговорюється склад дослідників місцевих установ, вишкіл наукових працівників, соціологічні відділення на університетах, спеціальний учбовий інститут, а головне, централізація праці, іншими словами, політична контроль. Тому соціологічні матеріали можуть появлятися у журналах різного характеру і їх трудно вишукувати.

Справа ускладнюється ще тим, що українські матеріали не публікуються окремо, але все в зв'язку з іншими етнічними дослідженнями, згідно з принципами „етнічної мозаїки“, включно до заяв, щоб закордонні передачі не зверталися до українців як окремої групи, бо тепер уже існує тільки „радянський народ“. Тому стаття І.А.Томілова: „Сучасні етнічні процеси в південних та центральних зонах Сибіру“, „Советська етнографія“, 1978, 4, чи її англійський переклад у „Совет Соціології“, 1979, ч. 2, стр. 58-82, не зраджують своїм заголовком, що тут згадуватиметься теж українців. Назагал советські джерела не зацікавлені демографією, як і теж відомості про етнічні процеси не знаходять відображення у науковій чи популярній літературі. Це ж саме можна сказати і про Українську Радянську Енциклопедію (УРЕ), 17-й том якої, присвячений Українській Республіці має 807 сторінок друку, а стаття про населення України — раптом цілі три сторінки. Читач, який цікавиться цією частиною Європи, мало довідається про корінне населення цієї країни, тому що майже вся статистика тут про „мозаїку“ з такими підділками: класовий склад, національний склад, мови населення (навіть не

(В.Д.). — На днях урядові кола Савдійської Аравії повідомили, що президент Картер звернувся до урядових чинників цієї країни, щоб вони посередничали між ЗСА і Іраном для відновлення дипломатичних стосунків, які існували до часу приходу до влади в Теграні аятолли Хомейні. Такий зворот політичного курсу в ніякому разі не є зрозумілим для великої частини американського народу. Бож саме тепер іранські терористи починають переносити свої терористичні акції на терен Америки. Згідно з повідомленням розвідки американських кіл, 90 видатних іранців і американців мають власти жертвою „екзекуції“, що її призначено перепроводити іранським терористам, які приїжджають до Америки, мовляв „на вакації“. А до

ПОСЕЛЕННЯ В СИБІРІ

мова) стр. 67,68,69.

Автор згаданої статті згадує, що багато українців проживає в Омській області, на південь від цього обласного осередку. На карті цієї області зазначено селища з такими характеристичними місцевими назвами: Українка, Полтавка, Одеське, Павлоградка, Южно-Подольське, Мар'янівка, Руська Поляна, Малогагардіївці (нове поселення), Береговий, Крута Гірка, Нижня Омка, Тавричеське та інші (за УРЕС, том 2, стр. 685,1967). Менше таких назв у Новосибірській області: Озеро-Карачі, Купіно, Камінь-на-Осі, Суминське, Андрєєвське, Малі Чани, Битки, Краснозерське, Троїцьке, Чистоозерне та інші (за УРЕС, т. 2, стр. 639, 1967). При описі Сибіру в УРЕ (том 13, стр. 107-110, 1963) подано, що українців на цілому обширі Сибіру є 700,000 українців. У даній статті стверджено, що в південнозахідному Сибіру ще донедавна проживало 449,600 осіб української національності (1959), але від того часу це число зменшилось на 346,000 (1970), виходить, що за десять років українців, більше чим 100,000 осіб, перейшли до інших національностей (не згадано російську). Автор тут стримується від усіляких коментарів, а треба було б сказати — чи це явище згідне із лєнінською політикою у національних питаннях і яке відношення до цього процесу урядових чинників, чи і як на це задіяються у суверенній республіці. Щоправда стаття не займається виключно українцями; інформації про них є на маргінесі.

У статті є дещо відомостей про культурний профіль українців, які тут проживають, або краще сказати про те, що часто окреслюється словами — українська культура, чи в цьому випадку — релікти просто-напросто культури, що її поселенці привезли з рідного краю. Підсоння тут подібне до того, що в Україні, як і той же географічний характер: лісостеп та степ. Тут сють: пшеницю, кукурудзу, льон та соняж. Список українських перших культур у побуті поселенців, поданий автором, має такі позички: зразки української хатньої, житлової культури — 18 відс., українські елементи в одязі — 5 відс., затримані народні страви — 47 відс., не знають народних страв — 13 відс., читають українську пресу — 27 відс., читають російську пресу — 88 відс., відвідують український театр — 45 відс., відвідують російський театр — 59 відс.

Дані на базі опиту

Статистичні дані про українську групу автор побудував на опитуванні 820 осіб української етнічної групи. З того 5.6 відсотка українського

український театр є аматорського характеру, односторонньо місце театру в спектрі української народної культури, народної адчаї та хисту. Бож він пише, що для українців театр мусить бути важливим та триакним першам. Якщо це аматорський театр, то він напевно характеру „малоросійських комедій“, родинних драм, побудованих на ситуації, а не на характерних чи зударі ідей. На такі п'єси, — як він стверджує, все ходили радо і росіяни, бо під час них „халхи ідуть галушки, витинають топка, ну і кохаються“, а деяку частину ролей актори грають у п'яному стані, що все смішить публіку. Немає правди діти, але в Омській області, як теж деінде „національна“ страва стоїть на першому місці, нарівні з легкою театральною тематикою. Хатня культура стоїть теж високо, хоча б могла стояти ще вище, беручи під увагу приватний характер цієї сфери, коли спостерігаєш, звичайно, наголошують зяскравий її профіль. Несподіваний при описі вивид читачів української преси, яка походить таки з України, не зважаючи на низькі тиражі та віддалі, поштові шикани і т. д.

Почитність книжок

Шкода, що не подано почитності книжок, що є також важливим показником. Тут не подано жадних даних про культурні зв'язки з Україною, приезд театральних труп з України (автор підкреслює аматорський п'єси), хорів, мистців. З другого боку треба мати подив для земляків, які в далекій Сибірі розпинують та вивчають ролі, ходять на проби та переводять постановки в країні, де не легко дістати матеріал на одяг чи сцену, меблі для інтер'єрів, де праця тяжка, виснажлива, харчі обмаль, житлові умови важкуваті.

Щодо подружніх справ, — як пише автор, — то

(Закінчення на стор. 3)

„ІМПОРТ“ ІРАНСЬКОГО ТЕРОРУ ДО ЗСА

на, іранського „продавця кілмів“ у Вашингтоні. Він, за звітнимленням поліції, рекрутує американських чорних мусульманів та купує їх для „революції“ Хомейні. Недавні демонстрації іранський „студентів“ у Вашингтоні — це діло Нагідіяна.

Американські урядові чинники запевняють, що „демонстрації“ у Вашингтоні зібрався із різних міст Америки, і що їм за це платили кошти подорожі і тим подібне.

Терористичні акції в Америці призначено перепроводжувати т.зв. ісламським Повстанням, тоді коли Мусульманська студентська асоціація має робити га-

ласливі демонстрації, провокати американську поліцію і тим робом компрометувати Америку в очах цілого світу.

І щоб не дати притоку Хомейні до ще більшої наруги над американськими закладниками, американський уряд виявив і виявляє незвичайну терпелівість. Однак американський народ є зовсім іншої думки — він не хоче ані розуміти ані одобрювати цю „високу політику“ Уряду супроти терористів. Масові й бурхливі демонстрації американців проти Хомейні можуть відбуватися частіше, якщо ісламські аятолли і фанатики не усвідомлять собі, що їхній акт позбавлений всякої раціональності та що Уряд ЗСА не зможе довше зволікати з розв'язкою цієї справді пекучої проблеми.

3 господарського життя

Використовуючи велику податку нафтового роки на світових ринках, яка значно перевищує запотребування, президент Картер без розголосу зарядив негайне поповнення стратегічних резервів нафтового. Стратегічні резерви нафти підіграють чи не найважливішу роллю у плануванні політично-стратегічних заходів на довгий протяз часу. Хоч в ЗСА є ще значні резерви роки під землею, однак вони далеко не вистачають на випадок якоїсь більшої кризи. Тому konieczність створити відповідну велику стратегічну резерву нафтового стоїть на першому плані в державному програмуванні. Конгрес вже ухвалив відповідні закони про творення таких резерв, державні чинники вже були приступили до їхнього виконання, але ситуація на світових ринках нафти, протести деяких країн-продукентів нафти й інші непродоходні перешкоди змусили перервати творення цих резерв. Закони вимагають їхнього поповнення принаймні 100,000 бочками денно. Деякі офіційні чинники сподіваються, що їм пощастить у деяких місяцях діяти до 200,000 або 2 більше бочок денно.

Нарешті надмір нафти на ринку змусив продуцентів почати обнижувати ціни. Обнижжя ціни у деяких випадках дуже значна. Наприклад, деякі ОПЕК країни зрештують з премією націнки в сумі 11 доларів на бочці нафти, інші знову елімінують позаконтрактні підвищення ціни, які вони ввели, коли запотребування було значно вище податку. З 13 членів ОПЕК це тільки два, а саме Іран і Кувейт: вимагають премійних націнок, всі інші почали їх ліквідувати. Нігерія обнижила продукцію роки на 10 відсотків, щоб утримати ціну на попередній висоті. Деякі великі компанії відмовилися купувати альянську ролу з огляду на її завищено ціну. Деякі великі посередники продають бочку роки за 30 доларів, за яку вони платили 37 доларів. Після того, як під кінець липня нафтові компанії Саноко, Тексако і Ситіс Сервіс обнижили ціну бензину на 1-2 центів на галлоні, компанія Філіппі обнижила на початку серпня ціну галлона бензину на два і більше центів, а ще інші на три центи.

Міністерство господарки Західної Німеччини опублікувало статистичні дані за місяці травень-червень, які показують загальний спад продукції на 3,5 відсотка у порівнянні з місяцями березень-кавітень, зріст безробітних у місяці липні до 3,7 відсотка робочої сили в порівнянні з безробіттям в червні 3,4 відсотка, але платничий баланс зі закордонною підісею до 1,8 бильйона доларів, коли в травні було 467 мильйонів дефіциту. Цифри ці загально інтерпретують як поширення господарської рецесії і на Західній Німеччині.

Югославія вказувала допер чотирьох бильйонів доларів дефіциту у річному відношенні в міжнародній торгівлі. Намагання обнижити той дефіцит не давали відповідних наслідків, тому що кожна федеративна одиниця — а є їх шість — вела свою політику міжнародної торгівлі. Однак, після довгих торгів між членами федерації пощастило устатити спільні заходи, наслідком яких дефіцит повинен бути зменшений на 50 %, тобто з чотирьох до двох бильйонів доларів річно. Також, югославське інформаційне агентство повідомило, що парламент схвалив закон, яким поодиноким членам федерації буде дана змога піднести експорт на 35 відсотків вище як минулого року, а імпорту утримати майже на висоті попереднього року.

Два великі японські концерни запропонували стейт-Вікторію, Австралію, багатьом на поклади вугілля, контракти для використання того вугілля на хемічній перетворі. Один концерн Група Кодайкі, у склад якого входять такі індустриальні потуги як Мітсубіші, Сталеварня Кобе, вугільна компанія Ніппон, переробляють вугілля на оливу, а компанія Мітсуі і спілка сталеварень переробляють вугілля у паливе, достосоване до потреб сталеварної індустрії. Запаси вугілля у стейті Вікторія такі великі, що крім тих двох концернів, будуть ще й інші фірми, які займатимуться добуванням вугілля і його переріжкою.

Вступайте в члени УНС

зали було кілька кореспондентів скандинавської преси, а японська екіпа фільмувала перебіг голосної сесії. Українська делегація внесла письменний протест до організаторів Форуму проти цього року напастей.

Двадцять дві українці пильно дбали, щоб сповнити своє завдання і використати всі можливості, які відкрилися на цій міжнародній арені: брали участь у сесіях, де забирали голос в дискусіях, щоб подати українське населення питань чи внести українські проблеми, роздавали інформаційні матеріали, переводили розмови з кореспондентами та передавали інформації до преси, радіо і телебачення. Пізнього вечора, дармащо змучені цілоденною активністю, делегати сходилися, щоб послухати поодинокі заїзди та приготувати дальші виступи.

Зокрема підготовка до головної маніфестації завдала доволі праці, бо треба було малювати написи на транспарант та інші афіші. Текст напису звучав так: „Головна маніфестація у солідарності з українськими жінками — політичними в'язнями в ССРС; заперестаньте переслідувати Стефанію Шабатуру“ й інші. Тут пригтовився ризуючий талант Марії Шкмабери та допомога Петра Кузьми-Валицького і Олександра Коваленка, механіка Копенгагену, які аладили стояк, роздобули державки і т. п. Транспарант малювали, розклали велике полотнище на підлозі. О. Заверуха, Л. Лозинська, М. Стефанюк і М. Шкмабара. Треба знати, що П. Валицький — це „ветеран“ маніфестації, бо він багаторазово, навіть одиноким, демонстрував перед советською амбасадом в Копенгагені проти насилля над Україною, а недавно й в протесті проти окупації Афганістану. Підготовою і перебігом головної заїздувала Д. Степанук з Нью Йорку.

Влаштування виставки в університеті поміж сотнями різних станив у коридорах, якими щоденно проходили тисячі жінок з цілого світу було особливо скоплектоване. Протягом десяти днів треба було кожного ранку укладати експонати, джигувати від 9-ої до 5-ої, а тоді все збирати, частинно складаючи до сковиди, а решту брати до готелю.

(Продовження буде)

Дора Рак у КОПЕНГАГЕНІ

ПОМІЖ ФОРУМОМ І КОНФЕРЕНЦІЄЮ 1980 РОКУ

Світова Жіноча Конференція Об'єднаних Націй, скликана в 1980 році в половині Декади, проходила в Копенгагені у двох формах: конференції з участю державних делегатів і обсерваторів від Не-Урядових Організацій (НГО), та паралельного Форуму, яким заряджував окремі комітет НГО під провором Елізабет Пальмер з Нью Йорку. Форум був доступний для жінок з цілого світу без огляду на їхні політичні, релігійні, чи філософічні погляди, організаційну приналежність чи соціальне походження.

Відкриття Конференції і Форуму відбулося 14-го липня при обмеженій кількості публіки. Все ж на відкритті Конференції у Великій Сетер була Марія Шкмабара, а на інавгураційній сесії Форуму — Дора Рак. Наряди в Великій Сетер відбувалися на пленарних сесіях і в двох Комітетах „Одні“ і „Два“, які час до часу нараджувалися у замкненні (з виключенням преси і публіки); Форум діяв у формі дискусійних груп і „воркшопів“, що відбувалися у залах Амагер університету та аудиторії школи бібліотекарства. Велика Сетер, великий конгресовий будинок та новий університет побудовані на острові Магер ополученням мостами з островом Sjaelland, де й знаходиться старинне місто Копенгаген (Kobenhavn), засноване в 1167 році.

Делегати Світової Федерації Українських Жіночих

Організація (СФУЖО) працювала в таких складі: Любова Вітошинська (СУ Франція), Іванна Дипкант (Т-во ім. О. Теліги, Велика Британія), Ольга Заверуха (ОЖ ЛВУ, Канада), Марія Кайковська (УЗХ, ЗСА), Віра Ковальчук (ОЖХ, Німеччина), Людмила Кульчизька (СУ, Франція), Мотря Кушнір (Н. Ж., Н. Йорк), Лариса Лозинська-Кий (ОЖ ОЧСУ), Наталія Пазуник (СФУЖО, ЗСА), Олена Процюк, голова делегації (СФУЖО, ЗСА), Дора Рак („Українка“, ЗСА), Іванна Рожанковська (СУА, ЗСА), Катерина Скрипчук (ОЖХ, Велика Британія), Ірина Спек (ОЖХ, Німеччина), Дарія Степанак (ОЖ ОЧСУ, ЗСА), Валентина Терещук (ОЖХ, Німеччина), Марія Ткачук (ОЖХ, Велика Британія), Любова Шандра (СФУЖО, ЗСА), Марія Шкмабара (ОЖ ЛВУ, Канада), Ольга Штайнер (ОЖХ, Німеччина). Секретарем делегації була І. Спек, скарбником Л. Шандра. Спеціальним гостем була Ніна Строката-Караванська та Мирослава Стефанюк, її перекладач, які — хоча мали свої окремі плани — активно співпрацювали в усіх акціях делегації.

Із попередніх дій — пам'ятним є день 17-го липня, коли то — в часі українського „воркшопу“ п. з. „Дискримінація супроти родинних політичних в'язнів“ — члесько переважало група розгатованих „латинки“ (Піддання Америки), арабів і інших ділах елементів третього світу перервала свідчення Ніни Строкато-Караванської та доматалася допущення до слова Ніни Ковальської, сповнаючи українців з Києва та роздавала приміряк „Вісті з України“ в англійській мові. Незачайний гамір на залі, що рознісся по лабіринтах коридорів університету, притягнув увагу голови Форуму, яка прийшла на залі, щоб перевірити ситуацію. Однак спроба пани Штайнер успокоїти присутніх і завести порядок та парламентарний спосіб ведення дискусії, при голосних протестах обох сторін — не пощастила. Предсідниця Ольга Заверуха терпеливо допровадила сесію до визначеного часу (від 10-ої до 12-ої) і — не допущаючи до слова советського інтруза — замкнула наради. По виході української делегації, розчарована невдачею дискусійна група затрималася вже лише коротко, щоб послухати обманив слів „представників“ України. На

З'їзд Городенщини відбудеться в Елленвілі

Рішенням комітету Городенської землі в Торонто й у Нью-Йорку, як теж на підставі індивідуального опиту цьогогорінний з'їзд Городенської землі відбудеться на Оселі СУМА в Елленвілі, Н.Й., в дні 20-го і 21-го вересня ц.р.

З підвищеними датами збігається 70-річчя заснування та відкриття української гімназії Українського Педагогічного Товариства в Городенці, а згодом гімназії Рідна Школа ім. Тараса Шевченка в тому ж місті.

Гімназія ця, яка проіснувала кілька десятиріч, видала сотні українських патріотів та ідейної молоді, промостила шлях великому числу українських професіоналів, стала гордістю цілого Покуття.

Саме цей третій з'їзд Городенської землі, який запланований в Елленвілі,

Організаційний Комітет колишніх учнів Городенської гімназії

Поселення в Сибірі

(Закінчення зі стр. 2-01)

тільки 18 відсотків було немішаними подружжями (роки 1960/73).

Автор не послідовний у своїй статистиці: деколи він говорить про порівнянні років 1959 до 1970-го (переліси населення) потім 1970/73. При опитуванні, 78 відс. заявляло „позитивно“ в справі мішаних подруж (на жаль, він не подав форми питань, що могли бути відповідно спрешовані), а тільки 14 відс. вважають такі подружжя небажаними. Автор твердить, що найбільш популярними є подружжя між українцями та росіянами; це може бути пожежним побажанням совєтської влади, пропагандним маневром, але тут теж треба узяти до уваги панівне становище росіян у своїй державі, різні заходи уряду. Неочікуване автором спостереження, що існує теж особливе етнічне відношення між білорусами, лотиськими німцями та українцями, які радо зі собою одружуються. Він твердить, що діти з цих подруж звичайно вважають себе українцями.

У цій статті, на жаль, не подано соціально-економічного профілю опитуваних: соціальне походження, економічний рівень, освітній рівень, професійний стаж, вік, стат. У цьому відношенні було цікаве зіставлення українського та мадярського населення на Карпатській Україні в іншій статті, де мадяри мали більше житлової площі, більш домашнього устаткування, більш музичних інструментів, мали авта, а українці їздили більше на мотоциклах. Стаття у „Советській етнографії“, хоч це не було її спрямуванням, кидає дещо світла на процеси виникнення українського населення далеко від рідної землі, про стійкі перші рідної культури на рівні народу, про риси національної вдачі та швидкість денационалізації. Окружкою дорогою він інформує про безправ'я, упередження, забірність системи, про етноцид і лінгвіцид у добу Гельсінкських домовленостей та конференції в Београді, а незабаром — у Мадриді.

Українська англійська енциклопедія присвятила поселенню українців в Азії окрему статтю (стр. 246-248, як частину великої статті про населення, пера заслуженого фахівця проф. Володимира Кубійовича. Відношення сторінок про населення в цій енциклопедії та УРЕ є 1:11 до 3-ох сторінок, факт, який говорить дуже промовисто в користь еміграційного видання.

Справа В. Половчака...

(Закінчення зі стор. 1)

боротьби з переступствами малолітніх" обіймає дітей від 12 року життя включно і тому Володимир підлягав би тому закону. А як це виглядає в совєтській практиці, то ілюструють ті несамоовиті історії про заплотування дітей в тюр-

HNIZDOVSKY

WOODCUTS, 1944-1975

A Catalogue Raisonné by ABE M. TANK, Jr. with a foreword by PETER A. WICK and an autographing essay by HENRY HNIZDOVSKY. Price: \$25.00 hard bound, postage and handling one dollar. New Jersey residents add 5% sales tax.

SVOBODA BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

МЕШКАНЦІВ І ГОСТЕЙ ГАНТЕРУ та ОКОЛИЦІ запрошуємо на

ЗАБАВУ

в ПАНСІОНІ „КСЕНЯ“

В СУБОТУ, 23-го СЕРПНЯ 1980 Р.

год. 9-та ВЕЧОРА

грає оркестра братів Лотоцьких „ОКСАНА“

КОМІТЕТ

ВИСТАВКА КАРТИН

Т. ВИРСТИ

МИСТЦЯ з ПАРИЖУ

відбудеться

У церковній залі СВ. ВОЛОДИМИРА

у ГЛЕН СПЕЙ, Н. Я.

Виставка триватиме від 23 СЕРПНЯ

до 2 ВЕРЕСНЯ 1980 р.

ВІДКРИТТЯ в НЕДІЛЮ,

24 СЕРПНЯ після Служби Божої

Екзекутивний Комітет ЗУАДК-у відбуде нараду

Нараду відкрив, а також і нею провів д-р О. Білик, президент ЗУАДК-у. Протокол із попередніх нарад в дні 1-го та 21-го травня ц.р. прийнято одностайно і без поправок.

Після загального звіту д-ра О. Білика прийнято рішення і обговорено такі справи:

Коротко перед своєю смертю д-р Сергій Кротюк із Денверу, Колорадо, переслав на харитативну працю ЗУАДК-у чек на суму 3,000 доларів. Тому, що тільки в останньому часі коло добродіїв ЗУАДК-у збільшилося такими особами як: бл. п. Піл Кастер Філіппс, бл. п. Іваном Марковим та бл. п. д-ром Сергієм Кротюком, вирішено відправити панахиду по всіх добродіїв ЗУАДК-у у вересні, а про дату панахиди вирішено зазвичай повідомити нашу громаду.

Інж. Ю. Нестерчук, член Дирекційної Ради ЗУАДК-у, що його повернувся з Європи, але Президія Екзекутивного Комітету ще не мала змоги з ним зустрітись і вислухати його звіт про доручену йому перевірку Європейського Представництва ЗУАДК-у в Мюнхені. Прийнято рішення, щоб така зустріч відбулася у найближчому часі.

Контрольна комісія ЗУАДК-у на чолі з його головою д-ром В. Саломоном провела контроль доповідства ЗУАДК-у, пообіцявши опублікувати свій звіт у пресі.

Прийнято теж рішення, щоб еміграційний референт, по засягненні всіх інформацій від інж. Ю. Нестерчука та від належних урядових агентів у Вашингтоні, виповнив в імені ЗУАДК-у декілька імміграційних аплікацій для українських родин в Європі.

Із виступів родини Святослава і Ніни Строкатої Караванського досі вплинуло на ЗУАДК-у 1,310 доларів і 50 центів тобто із Філадельфії, Нью-Йорку та Клівленду. Всі інші місцевості залягають із висилкою на-

здоров'я, сьогодні виглядає свіжо, бадьоро, почувається дуже добре.

Оглянувши залу, вписуюсь в книгу, бачимо на стіні карту України, на столі англійська література про Україну — всюдні порядки і чистота. Сцена приготувана на Богослуження, завтра ж свято св. Петра і Павла. Виходить Отець з паніматкою і ще кілька родин, знайомимось і сідаємо на лавках під помаранчевими деревами, говоримо на різні важливі в українському житті теми.

Не зважаючи на те, що аденсь було досить гаряче, у вечорі приходить сюди прем'єра підтримки прохолоди.

Довідаємось, що парцелі за виключенням двох вже розукладані нашими людьми; незабаром будуть відкривати другу частину парцелі; в плані є будова так званого „шопінг-сентер“; біля озера будувати парк, а вулиці назвати українськими іменами. Саме село Апопка готується до святкування свого сторічного ювілею, що припадає в 1982 році, а тому С.Ковальчук, який має великі зв'язки з впливовими американцями, з дочкою порибив заходи і отримав місце в пропам'ятній книзі. В книзі буде поміщено інформацію про українське поселення, як частину української громади в ЗСА, відповідні ілюстрації про Україну і нашу культуру. Звичайно ця пропам'ятна книга буде видана тиражем у десятки тисяч і в кожній американській будувати читати про єдину національну групу в Апопці — українців. Честь і слава тим, що поклали про це.

Та час летить. Прощаємось, щоб ніби ми — одна родина. Це емоційна хвилина, де ніщо інше, як українська духовність — невидима сила, що всіх нас, українців, об'єднує в одну велику родину, незалежно від місця, де ми перебуваємо.

Отець, який прибув сюди маючи різні недомагання

М.Яременко

Українці Лос Анджелесу вітали Святослава Караванського

Після довгого очікування, українська громада в Лос Анджелесу зустрінула великого українського борця спротиву і патріота, поета Святослава Караванського, який прибув сюди в четвер, 10-го липня, завітавши перший раз до пащенної Каліфорнії.

Дорогого гостя зустріли представники організації Визвольного Фронту. Під час зустрічі було також і представництво УКА, Відділу в Лос Анджелесі. На другий день, в п'ятницю 11-го липня, Святослав Караванський відбув цікаве інтерв'ю у місцевому пресовому клубі з кореспондентами англійської преси, як рівнож телебачення, на якому підкреслив велику потребу негайних акцій в обороні ув'язнених українських борців спротиву, закликаючи до цього усіх людей доброї волі, кому дорого людські права і воля. Згодом інтерв'ю зі Святославом Караванським було передано трьома телевізійними каналами, а також і публікувалося в пресі та по радіо.

Будучи вдячним за старання в справі його звільнення з неволі, а також і інших борців за людські права, Святослав Караванський склав в цей день також візити Міжнародній Амністії.

Увечері цього дня на честь Гостя в домі панства Наталії та Петра Якимових в обмеженім товаристві колі відбулося прийняття. Простора господа, смачна вечеря, невимушена і щира українська атмосфера дали всім присутнім можливість краще пізнати дорогого гостя та його вшанування.

Щирі привітання Святослава Караванського і його читання деяких своїх творів залишило в усіх незабутні враження.

В цей вечір відбуло також інтерв'ю для української радіопрограми „Пісня України“, яке перевели її керівники Маріка і Святослав Шумські. В суботу Святослава Караванського урочисто вітали наше громадянство на бенкеті в домі Українського Культурного Осередку.

Зворушливо вітали щирими дитячими словами та китицями квітів наші наймолодші Оля Підгурець та Марко Білий. Повстанням з місць вітали його присутні. З любов'ю і пошаною вітав С. Караванського від

Святополк Шумський

Рука Івана Дамаскина

„Рука Івана Дамаскина“ — це назва твору-кантати композитора Андрія Гнатюка, текстом якого є поема Івана Франка під цією ж назвою. Хто ж був Іван Дамаскин, що великий поет Іван Франко, як і високої класи композитор Андрій Гнатюк присвятили йому окрему увагу і свої праці?

Іван Дамаскин жив у VIII столітті в місті Дамаск. Він усистематизував і поставив церковно-богословський спів на належну висоту. Упорядкувавши вперше точний текст богослужень із мовлення церковних напівів того часу вибрав лиш ті напіві, що їх уважав найвідповіднішими до всезагального вжитку. Він основно їх перепрацював і створив т.зв. „осмогласник“ (октоїх), по якому співається в Східній Церкві, отже і в нашій аж по нині. Тема вірша Івана Франка Іван Дамаскин був улюбленим дамаського султана; через інтриги заздрисних дворян султан заплотував його у зрад, але тому, що любив його, не скарив на смерть, але сказав врубати йому праву руку. Після езекуції, Іван Дамаскин взяв у ліву руку відтату пішов у каплицю молитися. Сталося чудо. Пречиста Діва Марія зійшла з іконі, приложила руку до рани і відтату руку приросла, „мов краплі крові не зронила“.

Проф. Андрій Гнатюк — народжений 1906 р. в Західній Україні, дипломов ступінь закінчив в Музичному Інституті ім. Лисенка у Львові й у

Миротислава Ласовська-Крук

Ювілей в етері

Українська радіопередача в Лос Анджелесі „Пісня України“, у неділю, 8-го червня — година, як звичайно, четверта — була присвячена місцевому поетові й громадянинові Іванові Діденку. Програму вшанували його приятелі.

Директор Святополк Шумський розпочав передачу загальним твердженням, що поетична творчість була для України протягом її історії наймогутнішою зброєю, захищаючи національну українську душу від ворожих намагань її знищити. Вилонувалися велетні — пробудителі народу — Шевченко, Франко, Леся Українка, Маркіян Шашкевич, Юрій Федькович та інші. Доповнювали їх пости новіших поколінь. Це все велетні, генії нашого народу!

Але в щоденному культурному процесі народу, чи поселень в даному випадку, мають право горюхавства і творчі меншого масштабу, ті численні видані і скромні культурні діяти, які виповнюють духовними цінностями наше життя в діаспорі. Тому і радіогостя „Пісня з України“ відзначила 65-річчя з дня народження й 20-річчя з дня прибуття до Каліфорнії широго українського патріота і відданого свого прихильника Івана Діденка, про якого знає український Лос Анджелес з його віршів, які він присвячує дарує визначним українським діячам і громадянам. Будучи в Європі, Аргентині, тепер в ЗСА, Іван Діденко написав багато віршованих творів, у яких переважають національно-громадські мотиви, ідейність і людяність.

Життєвий шлях Івана Діденка був кривий, як і шлях чи не кожного з нас, бо ми — українці. Тільки можна йому в одному позаздрити: він не понесився в таборах в'їкатів-скальців, а працював у Римі секретарем в Українському Допомоговому Комітеті, очоленому в той час Владиславом Іваном Бучком. Прочитавши кілька віршів Діденка, диктор сказав на закінчення, що слід вшанувати ювілята також літературним вечором, хоча форма „ювілею в етері“ була визнана за надзвичайно вдалу, бо не двадцять — тридцять осіб, як це буває на літературних вечорах, а кілька сот відвідалися про цього заслуженого культурного діяча.

На другий день, тобто 9-го червня, представники громади відвідали Івана Діденка особисто. Привітав він нас, як завжди, соняшною усмішкою, багаторічній, вдячний своїм приятелям за таку милу несподіванку. Треба додати, що крім віршування, Іван Діденко вмів добре оповідати. З цікавістю ми слухали його розповідь про його перебування в Римі, про зустріч з незабутнім Владиславом Іваном Бучком і про працю в Українському Допомоговому Комітеті.

Оповідання про Аргентину, де ювілят довгий час жив, він казав про незвичність, яку відчував людина, яка прибула з Північної півкулі до Південної, коли сонце йде з півночі, а з півдня вітри приносять прохолоду Антарктиди. Вночі на небі інші зорі, не видно Чумацького Шляху. Ця тема теж виступав у його віршах, друкованих і недрукованих, яких у нього багато. Шодо друкованих творів то, на думку приятелів-нашого поета, „було б гріхом їх не видати“.

Павло Форманюк

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАС БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ІНСТИТУТ ДОСЛІДІВ ВОЛИНИ

ділиться сумною вісткою з членами і всіма волонтерами, що в місті Денвер, ЗСА упокоїлася 14 червня 1980 р.

бл. п.

Д-р С. КРОТЮК

довголітній член, щедрий жертводавець і передплатник видань Інституту Дослідів Волині Заслужений Родина висловлюємо глибоке співчуття ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В Сороковий день СМЕРТИ

бл. п.

Др. АНАТОЛІЯ ЛИТВАКІВСЬКОГО

по Службі Божій, в НЕДІЛЮ, 24 СЕРПНЯ 1980 р.

буде відправлена

ПАНАХИДА

в православній кафедрі СВ. ВОЛОДИМИРА

в ЧІКАГО, Ілл.

Дружина — ГАЛИНА

з ДІТЬМИ І МАМОЮ

Замість квітів на могилу Покійного зібрано

\$225.00 на Православну Семинарію св. Софії в

Бавнд Бруку, Н. Дж.

Жертводавцям щире соасибі!

В Сороковий день СМЕРТИ

Найдорощого МУЖА, БРАТА, СТРИКА, ВУЙКА І ШВАГА

бл. п. МАРІАНА ДУБА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в П'ЯТНИЦЮ, дня 29 СЕРПНЯ 1980 р.

в КЛІВЛЕНДІ, в церкві св. Покрови, год. 8-ма рано

в ДЕТРОЙТІ, в церкві Непорочної Зачаття, год. 8:30 рано

в ЧІКАГО, в соборі святих Володимира і Ольги, год. 7:30 рано

в ЧІКАГО, в кафедрі св. МИКОЛАЯ, год. 8:30 рано (яку жертвує приятель Покійного Василь Камінський)

в КЕРГОНКСОНІ, в церкві Пресвятої Трійці, год. 8-ма рано

в ВАШІНГТОНІ, Д.К., в церкві Пресвятої Родини, год. 8:00-ма рано

в ТОРОНТО, КАНАДА, в церкві св. Василя, год. 8:30 рано (яку жертвує товариш Покійного Ілля Шкільницький)

За спокій Душі Покійного просять о молитви

горем прибиті — дружина ОЛЕНА з РОДИНОЮ

У Лігайтоні відзначили 65-річчя проф. д-ра Б. Гнатюка

проф. д-р Богдан Гнатюк

У Лігайтоні, Па., на оселі ім. Олега Ольжича, в суботу 26-го липня, заходами Центральної управи Організації Українського Відродження України (ОДВУ) і 12-го Відділу ОДВУ ім. сот. Головинського у Філадельфії відбулася ювілейна зустріч з нагоди 65-річчя життя та діяльності голови Центральної управи ОДВУ, члена Президії Секретаріату СКВУ і Екзекутиви УККА в ЗСА, головного контролера УНСОЮЗУ, науковця в українському, а зокрема в американському науковому світі, невтомного політичного й громадського діяча — проф. д-ра Богдана Гнатюка з Філадельфії.

За словами ведучого програмою зустрічі, це відзначення 65-річчя проф. д-ра Б. Гнатюка було подумане організаторами зустрічі як скромне святкування цієї річниці в колі родини та найближчих товаришів, співпрацівників та однодумців ювілянта в темниці від нього.

Тим часом, на щастя, вже й українці навчилися від американців, що існує такий добрий винахід, як т. зв. „пресс лікедз“. І ця замінилка виявилася, як це звичайно буває, очевидно через когось із вітамінічних організаторів.

Тож про цю несподіванку довідалося громадянство включно із самим ювілянтом із сторінок української преси, а конкретно — із щоденника „Свобода“ на два тижні перед, тасмично несподіванкою. І тут слід ствердити, що це добре сталося, і треба бути тільки вдячним „Свободі“ за „свободу слова“, бо у висліді цієї виявленої тасмички ця перша ювілейна зустріч із проф. д-ром Богданом Гнатюком на літній оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні перетворилася у велику й загальногромадську маніфестацію признання праці і заслуг ювілянта. І так, при близько 100 ступенів спекна, на зустріч було присутніх понад сто гостей, понад 20 представників різних організацій і товариств, було понад 25 гратуляційних телеграм і письмових привітань та 15 усних привітань, які самі тільки тривали — відповідно до хвилини дня — не менше як 65 хвилин і тим гідно почали нову „65-ку“ Достойною Ювілянта, випробовуючи цим переконливо його питому особисту й громадську толерантність.

Відкрив зустріч мгр Володимир Янів, голова 2-го Відділу ОДВУ у Філадельфії, який у львівній частині підготував цю зустріч під оглядом організаційним і технічним при співпраці

що підніс ювілейний тост. Многих Літ, що всі присутні бадьоро й широко відповіли.

Парох оселі о. капелян д-р Роман Мартинюк поблагословив молитовно святочну вечерю, яку, — що слід особливо підкреслити, — смачно й дивно справно під кожним оглядом підготувала управа оселі ім. Олега Ольжича при дуже авічливій, скорій й симпатичній допомозі молодих студентів та учасників літнього табору Українського Золотого Хреста на селі. А неспинний ведучий програми Микола Кавка сповна справно свої обов'язки некороткої програми вечора, вітаючи й представляючи почесних гостей за головним столом, а згодом багатьох представників організації і товариств, прихильників і студентів, та приятелів ювілянта.

За головним столом сиділи ювілянт проф. д-р Богдан Гнатюк із дружиною Іриною; його брат д-р Мирослав Гнатюк з дружиною Анною, які прибули з Огайо — що і було справді примемною несподіванкою для ювілянта, — всесвітній отці — о. митрат Гіларій Врублевський та о. д-р Роман Мартинюк; віце-президент і президент-елект Секретаріату СКВУ й адміністративний директор Екзекутиви УККА мгр Іван Базарко; заступник голови Центральної управи ОДВУ д-р Богдан Шебунчак; заступник голови Головної управи Українського Золотого Хреста Павліна Різник із своїм чоловіком Володимиром; головний промовець, голова Відділу УККА у Філадельфії, проф. д-р Петро Стерчо з дружиною Іриною; представник Головного Уряду УНСОЮЗУ головний організатор Василь Оршківський; мгр Володимир Янів, голова 12-го Відділу ОДВУ у Філадельфії, господар цієї ювілейної зустрічі, та ведучий програмою.

З нагоди цієї ювілейної зустрічі наспів ряд гратуляційних телеграм і письмових привітань для ювілянта, що їх відчитав ведучий програмою, між ними від президента Секретаріату СКВУ Миколи Плавюка з Торонто; братів ювілянта — д-ра Андрія, Богдана й Марка; голови ЗУАД д-ра Олександра Білика; від УВАН, Окружної ради з Детройту, Філії ОДВУ в Детройті та Рочестері й інших товариств, а також від багатьох особистих приятелів ювілянта.

Усні привітання, навітлюючи різні аспекти особисті, родинні, наукові, політичні та громадські діяльності проф. д-ра Б. Гнатюка, висловили в довгих коротких словах признання всі, що сиділи за головним столом, і цілий ряд інших представників відповідних організацій із залу. Було ювілянту теж передано подарунок від Відділу ОДВУ у Філадельфії.

Дорогою несподіванкою і зворушливим привітом для ювілянта були награні на грамофонну пластинку слова від його 84-літньої матері, яка через хворобу не могла прийти особисто із Огайо на це родинне свято. Вона наспівала на пластинку шире материнське „Моя-го-літа“, яке ювілянт і усі присутні вислухали, встаючи із місць.

У мистецькій програмі вечора, яку підготувала управа оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні та молоді учасники літнього табору Українського Золотого Хреста під проводом своїх виховників Олі Рудакевич, Володимира Мельника та бунчужної віри Пришляк, було декілька пісень, а діти — новачки й юнацтво під проводом референтки табору УЗХ Володимири Кавки — вручили ювілянту китицю польових квітів і кошик з 65-ма цукерками, гіркими і солодкими, що символізували 65 років життя ювілянта.

Управа оселі привітала ювілянта окремим ювілейним подарунком і торгати, передаючи при тому і великий ювілейний торт від власників української пекарні, відомих мейстерів на різні релігійно-церковні, наукові, культурні й громадські цілі — панства Київ із Честеру, Па.

На мистецьку програму склалися також цікаві танці у виконанні Христини Амаро, Марусі Івасів й Ліди Амаро, а відомий скрипаль Петро Прус звеличив юві-

На Союзівці відзначено 175-ліття Бережанської гімназії

Вид на почесний стіл під час бенкету. Микола Єйна відчиняє з'їзд.

На протязі двох днів, а саме: в суботу 17-го і неділю 18-го травня, на гарній вакаційно-відпочинковій оселі УНСОЮЗУ Союзівці в Кергонксоні, Н.Й., відбувся давно запланований ювілейний з'їзд колишніх учителів і учнів Бережанської гімназії, що ним відзначено 175-ліття цієї найстаршої середньої школи в Галичині.

В цьому з'їзді, що його старанно підготував діловий комітет на чолі з Миколою Єйною, взяли участь колишні учителі гімназії на чолі з о. катежитом, учасники й учні разом зі своїми родинними гостями, а також колишні учасники Ділового Учительського Семінара в Бережанах, які бажали відвідати в цей час своїми гімназійними товаришами ювілей гімназії, а рівночасно відзначити 45-річчя спити зрілості, який вони зложили в цьому семінарі.

За підрахунком реєстраційної комісії в цьому з'їзді взяло участь понад 250 осіб, що прибули майже з цілого світу: з різних місць розлогої Північної Америки, Канади, а навіть з далеких країн: Австралії, Австрії й Венесуели. Таке велике й надсподіване число учасників з'їзду свідчить, що в нас, старших і молодших випускників Бережанської гімназії, є великий сантимент до нашої „Альма Матер“, любов і прив'язаність до улюбленого й незабутнього міста юних днів — Бережан, за яким так дуже а дуже тужимо.

Перед полуднем першого дня з'їзду, що був прекрасним, сонячним і теплим днем, передано в головному будинку Союзівки „Гостинний“ реєстраційні учасників з'їзду; після полудня відбулося в великій залі будинку „Веселка“ відкриття ділової частини з'їзду. Довершив його Ярослав Гордечий, місто голова ділового комітету. Він привітав колишніх професорів і о. катежитів Бережанської гімназії, всіх товаришів і учнів із шкільної лавки; тих, що були на залі й тих, що з різних причин не могли прийти на цей з'їзд, а також незабутніх друзів, що залишилися на рідних землях, та гостей. Вкінці він загадав про померлих професорів і учнів, пам'ять яких шанували всі стоячи однохвилинною мовчанкою.

Дальшу програму вів Микола Єйна, голова ділового комітету. Він привітав гостей, що прибули з країн поза Америкою: Володимира Савчака, колишнього учня і професора Бережанської гімназії, визначного мистця-малювача в Австралії, та інших.

Особливо щиро привітав голову о. митрата Василя Головинського, одного з найстарших випускників Бережанської гімназії.

Після цього декілька учасників з'їзду виступили із короткими й цікавими спогадами про гімназію й гімназійний час: Евстахій

лей віртуозним відтворенням в'язки творів Баха та попури на українські теми.

Під кінець вечора промовив ювілянт — проф. д-р Богдан Гнатюк, який зумів у коротких словах подякувати за це несподіване відзначення його 65-ліття своїм матері й родині, організаціям і товариствам, і поіменно — багатьом товаришам за те, що прибули особисто на цей вечір.

Закінчено ювілей молитвою, що її провів о. митрат Гіларій Врублевський, та загальним співом пісень „Боже, вислухай благання“.

О. Л-ий

Манацький підкреслив велику заслугу гімназії у вихованні свідомої української інтелігенції: о. Омелян Шараневич, гімназійний катежит під час німецької окупації — згадавав свою відповідальну працю серед гімназійної молоді: о. митрат В. Головинський говорив про торжественне святкування в 1905 році століття існування цієї державної гімназії; о. Ярослав Шуст говорив про зворушливу пригоду в часі перебування української пластової молоді на горі Лисоні; Мирослав Шмигель — про бережанські бурси.

Степан Голяш, член ділового комітету, передав привіт від товаришів з рідних земель, запропонувавши з'їздові вибрати для ухвали резолюцій комісію, яку і вибрано в такому складі: Степан Голяш — голова, Ярослав Гордечий, Іван Головинський, Микола Єйна й Остап Сокольський — члени. На цьому закінчено цю частину з'їзду й учасники його вийшли із залу, щоб зустрітись із поговорити із своїми шкільними товаришами і товаришнями.

Увечері того дня в „Гостинний“ відбувся коктейль, а в театральній залі „Веселки“ — ювілейний бенкет з'їзду. Програму бенкету відкрив після молитви, що її провів о. митрат Василь Головинський, Микола Єйна коротким словом про мету з'їзду, висловлюючи щиру подяку отцям катежитам і професорам за те, що вони заціпили учням знання і дали дороговказ на майбутність.

Дальшу програму бенкету вела амло й дотепно майстер церемонії Ірина Лаврівська, артистка Львівського театру. Вона представила осіб за головним столом, а описала змину з Миколою Єйною відчитувала привіт, що наспіли на з'їзд. Першим був привіт від Блаженнішого Патріарха й кардинала Йосифа Сліпого, що його присутні вислухали стоячи, щиро оплескуючи. Відтак прийшли на чергу привіти від учителів гімназії, що в наслідок хвороби не могли взяти участі в з'їзді: д-ра Андрія Бойковича й д-ра Адама Якимовича та від учасників Ділового Учительського Семінара д-ра Володимира Безушка. Було теж багато привітань від колишніх гімназистів і семінарок.

Особисто вітали учасників з'їзду: проф. Михайло Васків — від учительського збору гімназії, Наталя Хоманчук — від семінарок, головний радник УНСОЮЗУ Микола Хоманчук від Головного Уряду УНС, Евстахій Манацький — від комітету „Бережанська земля“, Марко Лонкевич — від дружини копаного м'яча „Лисоня“, Теодор Чіх — від шкільних товаришів, і Михайло Клеор.

В часі бенкету заслухано дві цікаві доповіді про Бережанську гімназію, що їх виголосили члени ділового комітету Іван Головинський — „Історичний нарис“ і Степан Голяш — „Участь учнів у визвольній боротьбі“. З огляду на пізню пору доповідь „Значення гімназії для розвитку суспільно-громадського і політичного життя“ Остапа Сокольського не була виголошена, але буде поміщена в українській пресі. Вірш Анни Максимович-Головинської читав Ірина Лаврівська. В дальшій програмі бенкету була мистецька частина з веселими точками у виконанні учнів. Ярослав Гордечий читав свою гумореску „Споминок про гімназію“, в якій дуже вірно подав сльветку та ролі гімназійного сторожа

— терціяна. Зенон Кобилянський і Остап Сокольський у веселому скечі відтворили лекцію латини, чим заохотили присутніх до щирого сміху. Веселий й погідний настрій внесла на залу українська пісня у виконанні гімназійних учнів. Наш відомий співак-баритон Юрій Лаврівський виконав кілька настроях пісень, збираючи ясні оплески у подяку. Квартет у складі: Т. Пришляк, Ольшанський, Я. Благий і М. Єйна, виконав теж кілька веселих пісень на радість публіки. Всім співакам акомпанювала на фортепіано О. Головинська.

Веселу частину бенкету завершив п. Чорнобиль, сам уродженець Сніаніславщини, але жонатий з „Бережанкою“, своїм дотепним віршем „Про жіночку з Бережан“.

Присним моментом на бенкеті й милою несподіванкою було оваційне привітання присутньої на залі Олі Бородайко-Целевичевої, якій була присвячена популярна стрілецька пісня „Як з Бережан до катри січовики манджали“. Пані Ольгу впровадили на сцену члени комітету — Лонгин Старух і Ярослав Гордечий під грімкий спів цієї пісні.

Бенкет, що проходив в погідному настрої, закінчено молитвою, яку провів о. Володимир Шараневич. Описав відбувся бал, на якому до танців пригравала оркестра „Червона Калина з Флашнгом, Н.Й. Всі старші й молодші, пішли в танець, не відчувачи ані втоми, ані віку. Під звуки грімкої оркестри вони бавилися далеко поза північ.

На другий день, в неділю 18-го травня, в місцевій церкві св. Трійці колишні учні Бережанської гімназії о. митрат Василь Головинський, о. крилошанин Ярослав Шуст і о. Володимир Шараневич, відправили торжественну Службу Богу в наміренні учасників з'їзду і панахиду за покійних учителів та учнів.

Перед відправою Св. Літургії парох місцевої церкви о. крилошанин Богдан Волошин сердешно привітав духовних отців, членів комітету і всіх учасників з'їзду — як гостей у його парафії.

З нагоди з'їзду о. Володимир Шараневич виголосив гарну проповідь під час Служби Божої, а хор колишніх учнів і учнів гімназії під проводом диригента Олеса Пришляка

співав до церковної відправи.

Прощальний обід, в часі якого Микола Єйна відчитав приготувані комісією резолюції, а Михайло Клеор — член ділового комітету — попрощав усіх учасників від цього комітету, відбувся в „Гостинний“.

З нагоди імення Ірини Лаврівської, що припадали на цю неділю, М. Клеор зложив їй від усіх щирі побажання, і всі зібрані відспівали їй грімке многоліття.

Під час з'їзду була відкрита мистецька виставка мистецьких образів Володимира Савчака, яку мали нагоду оглянути учасники з'їзду та закупити деякі з них. Він, як колишній учень Бережанської гімназії, дав до виграшу один великий образ будинку гімназії. Гроші з цього виграшу призначив так половину на покриття витрат комітету, а другу половину — на фундацію Катедри українознавства в університеті в Канберрі, в Австралії. Цей образ виграв Богдан Кекіш.

З нагоди святкування 175-ліття Бережанської гімназії діловий комітет видав одноднівку „Бережанські стежки“, редактором якої був мистець-малюв Володимир Беднарський, який виготовив мистецьку обкладинку. Співредакторами одноднівки були: Остап Сокольський, Соня Чух-Ковальська і Марія Бойко-Небеско.

Вшановуючи пам'ять шкільної товаришки-героїні Галини Дидик, довголітньої каторжниці мордовських таборів, учасники Бережанської учительської семінари — Ольга Бородайко-Целевич, Іванна Бачинська, Наталя Лонкевич Гуран, Наталя Пайончик-Хоманчук, Наталя Швещ-Клеор і Рома Крамарчук-Лопушко зложили 150 доларів, з чого 100 доларів передали на руки Володимира Савчака на фундацію українознавчих студій на університеті в Канберрі, а 50 дол. призначили на пресовий фонд жіночого журналу „Наше Життя“.

Роблячи кінцеві підсумки нашого з'їзду, треба з приємністю ствердити, що його бажали й доводно чекати гімназисти й гімназистки, тому немає нічого дивного в тому, що цей з'їзд стягнув на мальовничу гірську оселю Українського Народного Союзу понад дві сотні учасників. Ми вдячні нашим молодшим товаришам з

Д-р Лука Луць:

ВАСИЛЬ СТЕФАНІК

ОПОВІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

Ціна — 8.00 дол.

Замовляти:

СВОБОДА

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07308

КОЛИ ПОДРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди корисно

Вас

акцидентова

грамота

УКРАЇНСЬКОГО

НАРОДНОГО

СОЮЗУ!

шкільної лавки, які вже давно запланували, старанно підготували й успішно перевели цей з'їзд.

В першу чергу за підготування цього з'їзду належить шире подяку і признання невтомному голові Миколі Єйні та його відданім співпрацівникам — членам ділового комітету. Подяка належить також всім тим, хто своєю працею причинили до успіху з'їзду: доповідачам, виконавцям мистецької частини — зокрема Ірині Лаврівській за її амле ведення програми бенкету, — редакторам одноднівки, Ільоньові Старухові за роблення фотознімок, а Кулинчіву — за зфільмування з'їзду.

Михайло Клеор

• REAL ESTATE •

BUNGALOW COLONY

FOR SALE

Ellenville, N.Y. 40 units, pool, casino, winter home, warehouse. Private mortgage, low interest. (914) 647-4880

BEAUTIFUL COLONIAL HOUSE

8 rooms, plus 3 room apartment, custom kitchen, fireplace, hot water heat, brook, double garage on 4 acre. Must be seen to appreciate. Close to Ukrainian Camp on 209 Rd.

Owner (914) 647-5261

З ПРИЧИНИ ВІЗДУ

продам склеп з м'ясними виробами разом з будинком, в якому є апартамент для власника з 3 кімнат. Ціна дуже приступна. Телефонувати: (315) 724-5557

SPONSORED DIRECTORIES

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОРТОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegion 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

2885 East Tremont Avenue

BRONX, N.Y. 10485

Тел.: 674-8630

181 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009

Тел.: 674-8630

Директор ЮСІФ

СЕНКОВСЬКИЙ

Займається влаштуванням похоронів в каліфорнії, молодіжних в коледжі районі міста. Похорони на мінімальних цінах.

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.

Тому просити належні вкладки врішувати не пізніше, як 25-го дня даного місяця.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА

"THE UKRAINIAN WEEKLY"

Просимо вжити, виповнити і разом з належною передплатою переслати до Адміністрації „Свободи“:

“СВОБОДА”

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Дата

Передплата річно для членів УНС — \$5.00, для нечленів — \$8.00

Прощу зарахувати мене до передплатників THE UKRAINIAN WEEKLY

Ім'я/прізвище

Address: No. Street City State Zip Code

Я є членом УНС, Відділу Я не є членом УНС

Залучую (чеком ☐ грошовим переказом ☐ мою річну передплату ☐

Передплата \$..... Пресовий Фонд \$.....